

David Bondia Garcia

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES REFERENT A LA QUEIXA RELATIVA A LA DISCONFORMITAT AMB LA TRAMITACIÓ D'UN EXPEDIENT SANCIONADOR

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 26 d'octubre de 2021, el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava que havia estat sancionat per conduir sense cinturó de seguretat, la qual cosa comportava la pèrdua de 3 punts del carnet de conduir.

Atès que discrepava dels motius de la denúncia, va presentar al·legacions i un recurs potestatiu de reposició on proposava la pràctica de prova testifical, i manifestava haver rebut un tracte inapropiat per part de l'agent actuant.

La resolució del recurs desestimava les seves pretensions i no es pronunciava sobre els fets exposats per l'interessat.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient estudiant els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Examinats el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se **l'Àrea de Prevenció i Seguretat** per tal de conèixer el tractament i les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada.

En data 12 de novembre de 2021, es va sol·licitar a l'organisme corresponent la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta dels òrgans afectats

En data 23 de desembre de 2021, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa que, pel que fa a l'aportació de proves davant de fets denunciats que han estat notificats en mà, el valor probatori de la denúncia formulada per l'agent de l'autoritat encarregat de la vigilància del trànsit queda acreditat en el moment d'estendre la denúncia amb motiu d'haver observat, descrit i notificat en mà la infracció comesa, d'acord amb el que estableix l'article 88 del Reial decret legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

Prossegueixen que, un cop notificada la incoació de la sanció a la persona interessada, el procediment a seguir per part de l'instructor/a és verificar si les

al·legacions, en cas que s'hagin formulat, aporten dades noves o diferents de les constatades per l'agent denunciador. Si es considera necessari, aquestes al·legacions es traslladaran a l'agent perquè n'informi en el termini de quinze dies naturals.

Indiquen que, quan es reben instàncies on es manifesten tractes inadequats per part dels agents de l'autoritat, l'instructor/a consulta la Unitat de Deontologia i Afers Interns de la Guàrdia Urbana (UDAI) per tal que es realitzin les comprovacions pertinents i es pugui aclarir si hi ha hagut situacions inadequades davant del ciutadà o ciutadana per part de l'agent.

Assenyalen que, en aquest cas concret, l'instructor, en comprovar que la denúncia havia estat notificada en mà en el moment de la comissió de la infracció, va acordar no remetre instància a la UDAI perquè ni en la denúncia ni en les al·legacions presentades es manifesten expressions que puguin considerar-se vexatòries o de tracte inadequat. La petició de l'agent en el moment de cometre la infracció, tal com exposa l'interessat a les seves al·legacions, va ser que "s'aturés d'una vegada", expressió mancada de connotació greu. Afegeixen que, després de comprovar aquesta circumstància, l'instructor va deixar constància motivada d'aquesta actuació.

CONSIDERACIONS

L'interessat mostra la seva disconformitat amb la resolució de les al·legacions i del recurs presentat contra un procediment sancionador. **Considera que no s'ha tingut en consideració la prova testifical que va proposar, i que no s'ha valorat l'aspecte relatiu a la conducta de l'agent actuant,** que considera inapropiada.

Pel que fa a la **pràctica de la prova**, en el procediment sancionador s'ha de tenir present que l'article 53.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), reconeix que els presumptes responsables d'una infracció tenen **dret a la presumpció de no existència de responsabilitat mentre no es demostrï el contrari**. Tot i que la càrrega de la prova en un procediment sancionador correspon a l'Administració, no treu que la persona sancionada pugui provar la seva manca de responsabilitat.

En el cas objecte d'estudi, per provar la manca de responsabilitat, l'interessat va sol·licitar el testimoni de dues persones que l'acompanyaven en el moment dels fets, però l'Ajuntament no ha trobat procedent dur a terme aquesta prova.

L'instructor/a del procediment sancionador pot acordar la pràctica de les proves que estimi pertinents, dins dels límits de la seva discrecionalitat. Si considera que existeixen clarament fets rellevants per a la decisió sancionadora i que la prova que proposa la persona interessada no és rellevant per al procés, pot decidir no admetre-la.

En aquest sentit, l'article 77.3 de la LPAC, disposa que l'instructor/a del procediment només podrà rebutjar les proves proposades quan siguin manifestament improcedents o innecessàries, i ho haurà de fer mitjançant resolució motivada.

David Bondia Garcia

Hem comprovat que la resolució del recurs notificada a l'interessat es pronuncia sobre aquesta qüestió quan diu que la denúncia formulada per l'observació de l'agent és un element de prova capaç de desvirtuar la presumpció d'innocència de l'interessat, i que només pot decaure a través d'altres proves adequades a l'objecte i amb entitat suficient. Aquest valor probatori té la seva base en la presumpció de veracitat que tenen reconeguda els agents a la LPAC, article 77, i al Reial decret Llei 6/2015, article 88.

Convé dir que, en **el tractament d'aquest tipus de queixes, ens trobem amb dificultats per conèixer quines van ser les circumstàncies que van envoltar els fets denunciats**. La immediatesa de les actuacions policials fa difícil aportar proves que permetin acreditar els fets i, davant de la manca de proves, aquestes situacions acostumen a finalitzar amb el pronunciament municipal de la presumpció de veracitat dels agents, com és el cas objecte d'estudi.

Per això, i **per evitar un ús excessiu de la presumpció de veracitat, la Sindicatura de Greuges considera convenient que es valorin les peticions de prova demandades per les persones interessades en un procediment sancionador**.

Quant a la **forma en què l'agent es va dirigir al ciutadà, que aquest considera inadequada**, per la informació dirigida a la Sindicatura de Greuges sembla que l'instructor no va traslladar aquest assumpte a la UDAI perquè va considerar que l'expressió utilitzada per l'agent no tenia una connotació greu.

Tot i això, **no consta que, en la resolució del recurs interposat per l'interessat, es tractés aquesta qüestió, malgrat que el ciutadà es referia clarament al tracte rebut per part de l'agent tant en les al·legacions com en el recurs presentat**.

En diverses ocasions, la Sindicatura de Greuges ha recordat al consistori que, quan els agents són denunciats per uns fets, les seves declaracions tenen el mateix valor que la resta de les parts, tot i que siguin agents de l'autoritat. Per tant, no els assisteix la presumpció de veracitat que sí que opera en altres àmbits, com el sancionador.

A més, recordem que la LPAC, a l'article 119.3, obliga **l'instructor a resoldre totes les qüestions que plantegin els interessats** i exigeix que la resolució sigui congruent amb les peticions que hagi formulat el recurrent.

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta Municipal de Barcelona i el Reglament que regula aquesta institució, aquesta Sindicatura té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Àrea de Prevenció i Seguretat és millorable, pel que fa a la resolució de les al·legacions i el recurs presentat per l'interessat**.

En conseqüència, emetem la següent decisió:

- **Recordar a l'Àrea de Prevenció i Seguretat** l'obligació que té de resoldre totes i cadascuna de les qüestions que les persones interessades plantegen en les al·legacions i els recursos contra un procediment sancionador.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i del seu contingut s'informarà la persona interessada.

Barcelona, març de 2022